

Senika, ki je umrl 9. avgusta. Na severnem bojišču ga je napadla huda bolezen kolera, ki ga je v par dneh pokopala v hladni in prerani grob, v starosti 29 let. Rajni je bil priden in pošten mladenič, povsod priljubljen in spoštovan ter upin vesele svojih starišev. Ko je bil lansko jesen na dopustu, se je s težkim srcem poslovil od doma, kakor da bi slutil, da ne bo več videl drage domačije in ljubih starišev. Spavaj sladko tam v daljavi! Luč večna naj ti sveti! Zalujoče stariše, sestri in brata vojaka, ki je bil že dvakrat ranjen na bojišču, ter sorodnike in znanca pa naj tolaži ljubi Bog z upanjem, da se še z rajnim, nam nepozabnim Francetom zopet snidemo nad zvezdami.

Radislavci pri Mali Nedelji. Komaj je minilo mesec dni, ko je na južnem bojišču padel junaske smrti za domovino in cesarja, Alojz Zmazek še le 20 let star, in že je 22. oktobra bil zopet od granate zadet mladenič Janez Farkaš v najlepši mladeniški dobi, star 24 let. Bil je vseskozi mirnega in treznega značaja, priljubljen pri domačih, sorodnikih, sosedih in prijateljih. Vse ga je ljubilo in spoštovalo. Služil je pri domačem pešpolku. Lansko leto je odšel na severno bojišče, kjer se je skoro celo zimo bojeval v Karpatih, bil je tudi ranjen v nogi in moral je iti v bolnišnico. Ko pa je okreval, se je zopet podal na severno bojišče. Ko je izdajalski Italijan napovedal našemu presvetlemu cesarju vojko, šel je nad Italijana, kjer se je tam hrabro bojeval. Ob novem letu sta si na bojišču z mlajšim bratom Francem, ki je prišel za njim, podala roke in si voščila srečno novo leto in srečno vrnitev v svojo milo domovino. Solze so njima stopile v oči iz ljubezni, ko sta se v daljnem kraju našla. Tamkaj sta skupaj spala in se skupno bojevala in sovražnika preganjala iz Karpatov, dokler ju ni bolezen razločila. Sedaj sta bila obadva na južnem bojišču ali žal, da nista bila skupaj. Še isti dan je Janez pisal svojim starišem dve karti, predno je šel v boj, kjer je zdihtil svojo mlado dušo. Priporočeval se je vsakokrat Vsegamogočemu in blaženi Devici Mariji. Za njim zalujeta oče in mati, bratje in sestre ter vsi sorodniki in znanci. Tebi pa, dragi Hanzek, nismo mogli na Vernih duš da groba opletat in venčati, ker si predaleč od nas, kropili in venčali pa te bomo odslej z molitvami. Naj ti bo primorska zemlja lahka!

Velika Nedeja. Na Dušno smo med obilno udeležbo faranov pokopali g. Iv. Alt, posestnika in gostilničarja v Mihovcih. Želodčna bolezen je pripravila konec življenju blagemu možu, dobremu očetu Naj v miru počiva! Za njim zaluje vdova s 6 doraslimi otroci, izmed njih je g. Ivan kaplan v Slov. Bistrici, g. Aleksander nadučitelj pri sv. Janžu pri Spodnjem Dravogradu, Rajmund v državni službi v Gradcu, Anton topničar nekje na fronti, kčerk pa pomagata doma materi. Sprevod je vodil veleč. g. župnik Središki Cajnkari v družbi 4 duhovnikov. Bog naj tolaži zalujoče ostale!

Leskovec. Tudi od nas lepo število mladeničev in mozev brani ljubo domovino. Izmed njih je že lani odlikovan s srebrno svetinjo Jožef Milošič iz V. Okiča. Število ranjenih in ujetih je veliko. Mrtvi so baje: Jožef Topolovec iz Skorošnjaka, Blaž Zavec iz V. Varnice, Jak. Šmigoc iz V. Okiča ter Martin Merc iz Strmca. — Na Doberdolski planoti je bil ranjen 23. okt. vrli mladenič in cerkveni pevec Tonček Merc, ki je že od začetka na bojišču. Sam piše g. župniku iz mariborske bolnišnice: »Skrili smo se pred sovražnim zrakoplovom v neko bajto, 12 mož, Padla je bomba in zadela. 4 so mrtvi, 4 ranjeni, 4 gluhi. Najbolj lahko ranjen, hvala Bogu, sem jaz. Dobil sem jih po glavi in levi nogi. Kdo me je varoval? Jezus in Marija ter zvesti angel varih. Hude bolečine me tlačijo, pa voljno prenašam; ako pa umrem — tudi rad za ljubo Avstrijo in lepo slovensko zemljo, ki je re bo dobil Italijan!»

Breg pri Ptuj. Pretečeno soboto je umrl tukajšnji gostilničar in mesar Avgust Stanitz v 73. letu svoje starosti.

Sv. Duh pri Lučanah. Dne 8. oktobra 1915 je umrla Antonija Finster v 59. letu svoje starosti. Bila je skrbna gospodinja. Zredila je 10 otrok. Sin je pri vojaki. N. p. v m.

Špitalič. Pretečeni teden je bila naša cerkev okradena. Cerkevni tat in ropar je siloma vlomil vse tri nabiralnike ter jih spraznil do zadnjega vinarja; drugega razven denarja se ni lotil.

Dramlje. V Galiciji je padel prav pridni fant korporal Jakob Jesenek iz Dobja in menda tudi Jurij Kalsek; na italijanskem bojišču pa četovodja,

Lovrenc Lorgar iz Razborja. Naj jim sveti večna luč! — Od 18. okt. naprej slišimo neprenehoma grozno gromenje topov z italijanske strani. — V petek dne 29. oktobra po noči je dvakrat, brez odmeva, strašno zahrumelo, ne od groma, ampak kakor od bombe ali razpočene mine.

Novacerkev. V Socki pri Novicerkvi je umrl Jakob Arlič, vzgleden katoliški mož, zaveden Slovencec, katerega so vsi okoličani spoštovali. V vojski ima tri sine, žena pa že več let trpi na protinu. Tako je dobra liša hudo zadeta. Pokojnemu naj sveti večna luč!

Sv. Štefan pri Žusmu. Umrl je dne 26. okt. mladenič Jakob Kampossek, star še le 19 let. Šel je podirati drevo, pri tem se je pa tako ponesrečil, da je kmalu umrl. Dne 20. okt. je pri naboru bil potrjen v vojaka. Bil je priden in pošten fant. Vsi, ki so ga poznali, so ga radi imeli. Njegovo mater, bratce in sestre naj tolaži Bog, njemu pa bodi večni mir in pokoj!

Kebej. Odlikovana sta bila z bronasto hrabrostno kolajno četovodja Janez Javornik na ruskem in Franc Javornik na italijanskem bojišču, oba sina vzgledne družine Gašperja Javornika p. d. Zednik.

Celje. V sodnih okrajih Celje in Vransko in v mestu Celje je izbruhnila kuga slinovka. Radi tega so sejmji v obeh sodnih okrajih prepovedani.

Celje. Na prošnjo mestnega urada je cesarska namestnija jajca, mleko in krompir celjskega političnega okraja, v kolikor se ti predmeti ne rabijo za lastne potrebe prebivalstva in vojaštva ter vojaških zavodov, zahtevala za preskrbo mesta Celja. Namestnija zahteva te pri elke od kmetov in trgovcev ter je odredila, da naj celjsko okrajno glavarstvo vse zaloge krompirja in jaje (kar se ne rabijo za lastne potrebe prebivalstva), kakor tudi vse bodoče pridelke mleka, krompirja in jajc v celjskem okrajnem glavarstvu zaseže.

Luče. Žalostno vest so nam zvonovi naznaili dne 24. oktobra. Došla je uradno potrjena vest, da je Jakob Pečovnik p. d. mladi Pečnik padel dne 7. maja 1915 na severnem bojišču v Galiciji pri Sirovic. Zadet je bil od šrapnela. Rajni Jaka je bil rojen dne 28. aprila 1881; k vojakom je bil poklican 15. svečana 1915. Pokopan je na polju v poseben grob. Rajni je bil zvest pristaš naše kmečke stranke, in pevskega zboru, požarne brambre ter izobraževalnega društva. Bil je izvežban gorski vodja »Slov. plan. društva«. Rad je bral »Slovenskega Gospodarja« doma in na bojišču. Rajni Jaka zapušča žalostno ženo tri male otroke (najmlajši fant še le 8. avgusta 1915 rojen) ter še 67 let starega očeta, koji je mislil, da mu bo Jaka podpora na stara leta in mu bo tudi oči zatislil na smrtni postelji. A človek obraca, Bog pa obrne. Vse po njegovi sveti volji. Rajni je bil zelo priljubljen. Vse ga je spoštovalo in rado imelo. To se je videlo dne 25. oktobra; ko so se opravile bilje in črna sv. maša za dušo rajnega. Tudi požarna bramba in mnogo občinstva mu je izkazalo zadnjo čast. Tako je storil naš Jaka častno smrt za cesarja in domovino. Naj ma Bog da večni mir v tuji zemlji in večna luč naj mu sveti! Očetu, bratu, s tri in ženi vdovi našo sozale! Imejte zupanje v Boga, da se združite vsi zopet enkrat tam nad zvezdami v svetih nebesih!

Šmarjeta pri Rimskih Toplah. Mlinarju Pečniku je pretekli petek mlinsko kolo zmečkalo roko, ko je hotel nekaj popravljati. Prepeljali so ga v Celje, kjer mu bo o baje roko odrezali.

Trbovlje. Premogarju Albicu Potokarju so bili pri delu v premogokopu odtrgani vsi prsti obeh rok in je bil smrtnonevarno poškodovan odnešen v bolnišnico.

Sevnica ob Savi. Potrjuje se žalostna vest, da je Ivan Korene, bivši trgovski pomočnik v Trstu, sin Ant. Korne, posestnika in obč. odbornika v Orehovem, na ruskem bojišču že mesca majnika od granate zadet, umrl. Granata mu je odtrgala levo roko. Ivan je na to še rekel svojemu tovarišu: »Pog'ej me, kako izgledam«. Na obvezovališču je izkrmavel in še istega dne umrl. Šest dni poprej je pisal svojemu očetu: »Ako 14 dni ne dobite od mene nikakega poročila, si lahko mislite, da nekaj ni prav.« Rajni je bil hrabri mladenič. Bil je komaj nekaj nad dva mesca vojak, a že ga kije gališka zemlja. Njegovo truplo počiva daleč proč od domovine blizu Kolomeje. Bodi mu lahka krvava gališka zemlja! Počivaj v miru, dragi Ivan! — Tudi bratranec padlega z istim imenom je umrl na tifusu v Miskolcu na Ogrskem. Pokojni Ivan, sin

Mihaela Korene je bil od začetka vojne v Galiciji. Odlikovan je bil s srebrno hrabrostno svetinjo II. vrste. Vsled prehlajenja je obolel in umrl. Na svidenje nad zvezdami!

Rajhenburg. Na polju slave je umrl dne 4. oktobra naš predobri prijatelj Jožef Les iz Stolovnika. Žrtvoval je svoje življenje za domovino. Nikdar ne boš pozabljen Jože! Počivaj v miru! Naj Ti bo lahka tuja zemlja! Bog Ti daj nad zvezdami sveti raj, da bi se veselil vekomaj!

Gröbming na Gornjem Štajerskem. Dne 7. novembra je šel voja Josip Gorišek v tukajšnji trg po kruh za črnovojnike. Nazaj grede se mu je splašil konj in ravno pri reki Anizi se je voz z mlekom in kruhom vred prevrnil tako, da bi se bil Gorišek v reki vtopil, ko bi ga ne bili vrči z mlekom stisnili. Rešila sta ga črnovojnika Franc Grubič iz Brežic in Franc Župevc iz Vidma gotove smrti. Dobil je le lahke poškodbe, tako, da bo še mogel iti z nami na Tirolsko, za švicarsko mejo, kamor smo prestavljeni. Pri odhodu pošiljamo slovenski moške in mladeniči dragim rojakom iz ljutomerskega in brežiškega okraja iskrene pozdrave!

Zadnja poročila došla v četrtek, 18. nov.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo

Uradno se razglša:

Dunaj, 17. nov.

Rusko bojišče.

Nič novega.

Italijansko bojišče.

Včeraj, dne 16. novembra ni bilo na Goriškem nobenih večjih infanterijskih bitk. Tudi delovanje italijanske artilerije je bilo, primeroma s prejšnjimi dnevi, dokaj slabejše. Na celi južno-zahodni bojni črti je položaj nespremenjen.

Predvčeraj, dne 15. novembra je metal oddelek našega zračnega bročevja bombe na mesto Brescia (italijansko mesto zahodno od Verone). Zrakoplovci so opazili nato več velikih požarov. Vsi zrakoplovci so se vrnili nepoškodovani.

Srbsko bojišče.

Ob meji sandzaka se vojskuječe c. in kr. čete so pognale poslednje črnogorske zadnje straže nazaj čez reko Lim. Zasledovanje Srbov se povsod nadaljuje. Avstro-ogrška kolona, ki je prodirala proti Sjenici, je zapodila sovražnika iz gorskih postojank severno od Javorja. Sovražnik je trdovratno branil te postojanke.

Nemške čete generala pl. Kövessa so se nahajale včeraj dne 16. novembra zvečer za pol-dnevni marš oddaljene od Raske. Pri Kuršumlju (leži severno od Pristine) je prišlo do krajevnih bojev.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 17. nov.

Francosko bojišče.

Razven artilerijskih in minskih bojev na posameznih mestih bojne čete, se ni zgodilo nič posebnega.

Rusko bojišče.

Ruski rušilci so včeraj obstreljevali na severnem delu Kurlandije kraj Petragge in okolico na južno-zahodni strani istega kraja.

Balkansko bojišče.

Zasledovanje v gorovju je zopet napredovalo. S bi se našemu prodiranju niso nikjer mogli uspešno ustavljati. Čez 2000 Srbov, ena strojna puška in 2 topova sta ostala v naših rokah.

Gorica v razvalinah.

Iz vojnega tiskovnega stana se poroča dne 16. novembra: Italijani Gorico ne prestando obstreljujejo. Mesto bo popolnoma porušeno.

Loterijske številke.

Gradec, dne 10. novembra 1915: 25 64 49 58 44
Lince, dne 13. novembra 1915: 47 17 31 39 67